

SREDNJA ŠOLA RAVNE
RAČUNALNIŠTVO IN DOKUMENTIRANJE-RID

MOJ HOBI PLEZANJE

23.10.2007

1. Uvod

V tej seminarski nalogi bom na okolju prijazen način predstavil plezanje, alpinizem in vse kar spada k tem žanru. Čim zanimivejše branje vam želi avtor!

2. Vrste plezanja

Plezanje delimo na več vrst ter se zelo razlikujejo!

Vrste so:

Športno plezanje

Alpinizem
Balvansko plezanje
Urbano plezanje

Športno plezanje

Plezanje po umetnih stenah
Plezanje po naravnih stenah, skalah

Alpinizem

Skalno plezanje
Ledno plezanje
Plezanje snežno-lednih smeri
Plezanje kombiniranih smeri - drytooling

Balvansko plezanje
Plezanje na umetnih balvanskih stenah
Plezanje na naravnih balvanih

Urbano plezanje
Plezanje po urbanih objektih
Rekreacijsko plezanje po drevesih

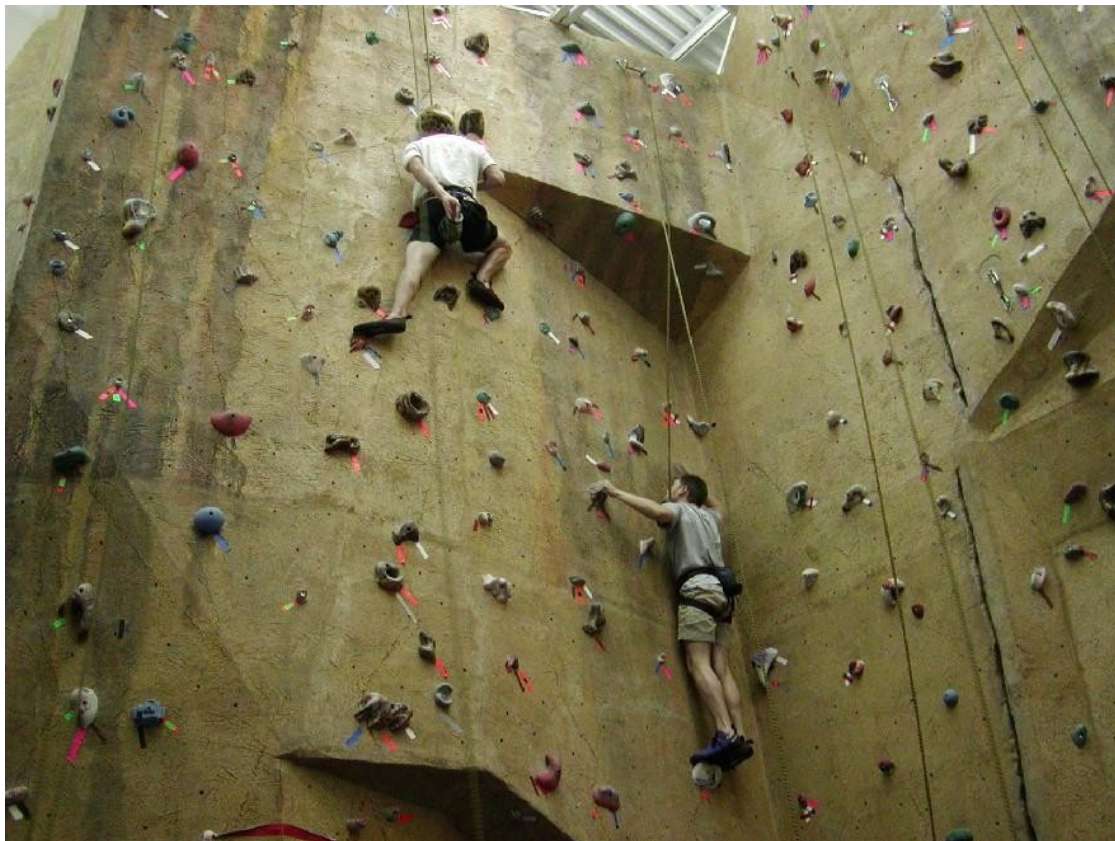
3. Tekmovanja in UIAA pravila

Na mednarodnem nivoju je najvišji organ Komisija za mednarodna tekmovanja (ICC) ustanovljena leta 1988 in je ena od sedmih komisij pri Mednarodni zvezi gorniških inplezalnih organizacij (UIAA). ICC skrbi za razvoj tekmovalnega športnega plezanja, organizacije največjih tekmovanj (svetovni pokal, evropska in svetovna prvenstva, mladinska tekmovanja), boj proti dopingu.

ICC si tudi prizadeva, da bi postalo plezanje v prihodnosti olimpijska disciplina.

V Sloveniji je krovna organizacija Komisija za športno plezanje (KŠP) pri Planinski zvezi Slovenije. Naloge KŠP so organizacija tekmovanj na državnem nivoju, skrb za državne reprezentante in kategorizirane plezalce, izobraževanje strokovnega kadra, urejanje plezališč, varstvo narave in promocija športnega plezanja.

Pravila vedenja v plezališčih določa etični kodeks.

4. Alpinistični klubi

Na klubskem nivoju obstajajo športno plezalni odseki (ŠPO), alpinistični odseki (AO) ali sekcije (AS), plezalne (PK) ali alpinistične (AK) klube.

Seznam klubov v letu 2007:

1. AK Slovenj Gradec
2. AK Črna
3. AK Ravne na Koroškem

4. AO Domžale
5. AO Kamnik
6. AO Kranj
7. AO Lj-Matica
8. AO Mojstrana
9. AO Rašica
10. AO Slov. Bistrica
11. AO Trbovlje
12. AO Žiri
13. AS Ajdovščina
14. Društvo plezalcev Koper
15. PD Grosuplje-PS Ascendo
16. PK Divača
17. PK Laško
18. PK Martinček-PD Radlje
19. PK Novo mesto
20. PK Ribnica
21. PK Škofja Loka
22. Posavski AK
23. Soški AO
24. Saleški AO
25. ŠD Triumf
26. ŠPD Korenjak
27. ŠPK Andreja Kokalja
28. ŠPO Celje
29. ŠPO Jesenice
30. ŠPO PD Ptuj
31. ŠPO Radovljica
32. ŠPO Tržič
33. ŠPS APD Kozjak Maribor
34. ŠPS PD Špik

5. Slovenski tekmovalci in njihovi dosežki

5.1. Članska reprezentanca

5.1.1 Ženske:

- Lucija Franko

- Natalija Gros
- Mina Markovič
- Maja Vidmar
- Katja Vidmar

5.1.2 Moški:

- Klemen Bečan
- Matej Sova

6. Slovenija v svetovnem merilu alpinizma

Slovenija ima že od nekdanj zelo uspešne alpiniste, plezalce. Slovenija sodi v sam vrh svetovnega alpinizma. Prvi smo presmučali z vseh sedem najvišjih gor na sedmih celinah, največ solo prvenstvenih smeri smo na drugem mestu za največ prvenstvenih smeri, prva ženska odprava cilj doseči vrhove vseh osem tisočakov je bila prav tako iz Slovenije

Slovenski alpinizem (zgodovina):

- * 1778 so Kos, Korošec, Rožič in Willonitzer prvič stopili na vrh Triglava.
- * 27. februarja 1893 je bilo v Ljubljani ustanovljeno Slovensko planinsko društvo (SPD).
- * 1912 je bila v Kranjski Gori ustanovljena Gorska reševalna služba (GRS).

- * 1925 je bila preplezana Direktna smer v Špiku (Mira Marko Debelakova in Stane Tomšek)
- * v letih 1929 - 1931 so bile preplezane Skalaške smeri v Triglavu, Škrlatici in Špiku (Pavla Jesihova in Milan Gostiša).
- * 1945 sta Joža Čop in Pavla Jesinova preplezali Centralni oziroma sedaj Čopov steber v severni steni Triglavu.
- * 1949 je bila opravljena prva ponovitev 1931. letne smerje smeri v Travniku (Rado Kočevar in Jože Freimj).
- * 1960 je bila 1. jugoslovanska ekipa, ki je prvič stajala na vrhove Trisul II (Aleš Kunaver in Ante Mahkota) in Trisul III (Maja in Belac, Aleš Kunaver in Ante Mahkota).
- * 15. oktobra 1975 so slovenski alpinisti dosegli svoj prvi svetovni osemtisočak - himalajski Makalu.
- * 1979 - Sugarmama (8481 m) - prvenstveno vzpon po zahodni grebeni smeri (povodnik, Andrej Štremfelj, Stipe Božič, Stane Belak in Serna Ang Phut - prvi se je med sestopom).
- * 1989 - Mount Everest po norveški smeri so se na vrhu prvič pojavili Slovenci: Godej in Dimitri Ilijevski.
- * 1990 - Mount Everest, Avstrijska Marija Štremfelj sta postala prvi avstrijski par na vrhu. Marija je postala 1. slovenska ženska na vrhu najvišje gore sveta. Zanimanje bil na vrhu tudi Janez Jeglič.
- * 1990 - Annapurna, južna stena. Tomo Česen je sam preplezal steno, osvojil vrh ter sestopil po isti smeri.
- * 1995 - Anapurna (8091 m) - pristop čez severno stran, prvi slovenski osemtisočak. Vrh so osvojili Drejc Karničar, Davo Karničar, Tomaz Humar in Marko Lukič. Takrat je bil tudi prvi spust iz gore, ki sta ga opravila brata Karničar.
- * 1996 - Ama Dablam (6828 m), Vanja Furlan in Tomaž Humar sta v alpskem stilu preplezala prvenstveno smer v severozahodni steni, plezala sta pet dni, kar je bil najboljši vzpon tega leta v Himalaji, za katerega sta prejela najvišje mednarodno priznanje - Zlati cepin.
- * 1997 - Marko Lukič je v Smith Rocku (Oregon, ZDA) preplezal smer Just do it z oceno 8c+.
- * 1999 - Tomaž Humar prepleza prvenstveno smer v južni steni Daulagiria
- * 2000 - Davo Karničar je kot prvi človek smučal z Mount Everestu v neprekinjenem spustu.

7. Osnovna oprema alpinista

Plezalna oprema obsega vso opremo, ki je potrebna za varno in uspešno plezanje. Ta se razlikuje glede na vrsto plezanja in okolje v katerem plezanje poteka. Poleg plezalne opreme k opremi plezalca sodi še primerna obleka, obutev, hrana in pijača.

7.1. Osebna plezalna oprema:

Pod osebno plezalno opremo štejemo plezalnike, vrečka za magnezij, plezalni pas, vponke z matico, prva pomoč.

V alpinizmu sodi zraven še čelada, plezalno kladivo, najlonski trakovi, pomožne vrvice.

Pri zimskih vzponih navadno dva cepina, dereze, lavinska žolna, lavinska sonda, lopata

7.2. Oprema za varovanje:

Sem sodi plezalna vrv, varovalni pripomočki, sistemi. V neopremljenih smereh se za varovanje uporabljajo klini, zatiči, metulji.

V zimskem alpinizmu se za varovanje uporabljajo ledni vijaki, snežne sablje, deadman. Pri tehničnem plezanju se poleg tega uporabljajo žimarji, plezalne lestve, hudičevi krempljci, bakrene glavice.

7.2. Oprema za bivakiranje:

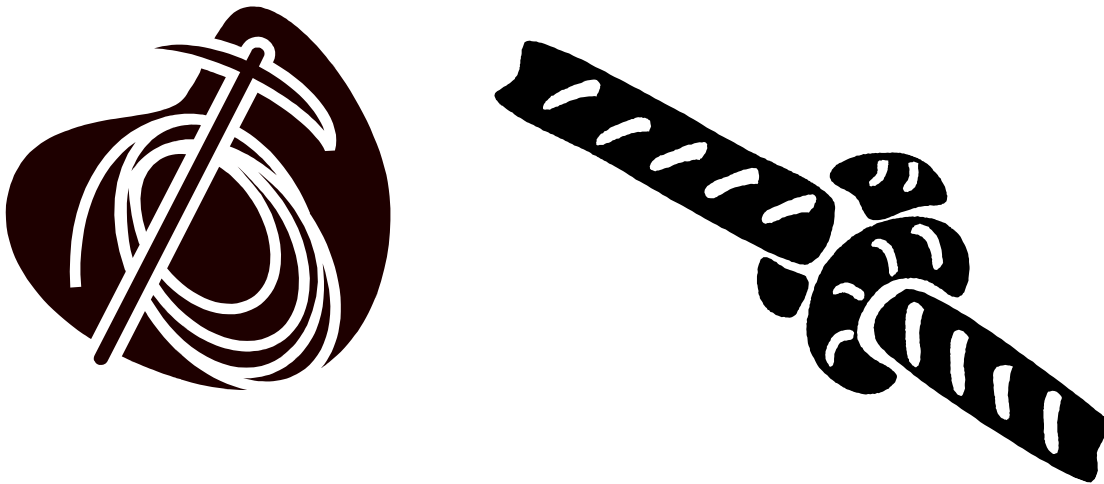
Oprema za bivakiranje se spreminja glede na predvideno lokacijo bivaka ter čas v letu. Tako lahko k opremi za bivakiranje prištejemo bivak vrečo, folija, spalna vreča, podloga za ležanje, gorilnik, posoda za kuhanje, čelna svetilka, portaledge...

Standari plezalne opreme

Obstajata dva glavna standarda, ki zagotavljata varnost in zanesljivost plezalne opreme:

- * CEN (European Committee for Standardisation)
- * UIAA (International Federation of Mountaineering Associations)

Vsi produkti, ki so v prodaji v Evropi so zakonsko obvezani k upoštevanju standardov. V ne-evropskih državah zakoni teh standardov ne predpisujejo vendar jim proizvajalci povečini kljub temu sledijo.

8. Izobraževanje za alpinista – Alpinistična šola

V vsakem Alpinističnem klubu poteka izobraževanje mladih za pridobitev naziva alpinist, imenuje se Alpinistična šola. V njej mladi alpinisti spoznavajo zgodovino, večšine plezanja, tehniko vozlov, tehnično varovalno-plezalno opremo, kot tudi gibanje v gorah, predvsem podrobna predavanja pa so iz prve pomoči. Klub organizira razne odprave, plezanje v plezališčih, dolgih smereh ipd.

9. Zaključek

Viri:

- teta Wikipedia
- stric Google.com
- komisija za plezanje pri PZS

- <http://sl.wikipedia.com>
- <http://google.com>
- <http://ka.pzs.si>

10. Kazalo

1. Uvod.....	2
2. Vrste plezanja.....	3
3. Tekmovanja UIAA pravila.....	4
4. Alpinistični klubi.....	5
5. Slovenski tekmovalci in njihovi dosežki.....	6
6. Slovenija v svetovnem merilu alpinizma.....	7
7. Osnovna oprema alpinista.....	8
8. Izobraževanje za alpinista.....	9
9. Zaključek.....	10
10. Kazalo.....	11